Bài viết đăng trên tạp chí Công Đoàn mừng Xuân Đinh Dậu 2017.

Cảm nhận

Nguyễn Thùy Linh - Công Đoàn Khoa Tiếng Nga

Thời gian từ khi tôi ra trường và làm việc tại Khoa, tính đến nay tôi gắn bó với Khoa đã 10 năm tròn. Trong 10 năm qua, hình ảnh về Khoa Nga nơi tôi làm việc đã đọng lại trong tôi rất nhiều kỉ niệm.

Ngày trước khi tôi là một thành viên bình thường trong Khoa. Tôi sống và làm việc theo đúng chức trách của mình. Nghĩa là mọi người thế nào tôi cũng như vậy. Tôi vô tư đón nhận những gì mình cho là đáng được nhận, ví dụ như ngày sinh nhật tôi, Công đoàn Khoa tặng quà. Tôi nghĩ đó là qui định của Khoa thì việc tôi nhận quà cũng bình thường và là lẽ đương nhiên. Rồi đến những buổi tiệc tùng của Khoa, tôi cũng đến tham gia với tinh thần vui vẻ, thoải mái. Hay dịp đi du lịch hè cũng vậy, nếu tôi sắp xếp được thời gian tôi cũng sẵn sàng tham gia với tập thể thậm chí đôi khi tôi còn lôi kéo cả chồng và các con cùng đi để họ có cơ hội khám phá một nơi mới và có cơ hội làm quen với các thành viên trong Khoa tôi.

Thời gian đó tôi còn mơ hồ, chưa cảm nhận được: để chọn và mang đến những món quà sinh nhật cho từng thành viên trong tập thể, để tổ chức thành công những buổi tiệc thân mật ấm cúng hay những chuyến đi chơi dã ngoại gần – xa,…tất cả đòi hỏi đằng sau đó là sự góp sức và hy sinh thời gian cá nhân của một nhóm người đó là BCH Công đoàn Khoa. Họ đã làm việc cần mẫn chăm chỉ, gần như không vụ lợi vì niềm vui và cuộc sống của tập thể.

Hai năm gần đây khi tập thể Khoa đã nhìn thấy tôi đủ "già" và đủ nhiệt huyết, mọi người đã tín nhiệm tôi, bầu tôi vào BCH Công đoàn Khoa. Làm việc một thời gian tôi mới nhận ra: công việc của BCH Công đoàn tưởng chừng như đơn giản nhưng thực ra không hề đơn giản chút nào. Công việc này người ta vẫn thường ví như "làm dâu trăm họ", làm tốt không sao nhưng nếu không làm tốt sẽ bị "ném đá như chơi". Quả đúng như vậy. Trong một tập thể có 20 con người nghĩa là có 20 tính cách và lối sống, quan điểm khác nhau. Để lèo lái thuyết phục tất cả mọi người cùng chung một quan điểm, và để được lòng người này mà không mất lòng người kia đòi hỏi người lãnh đạo phải thật có "uy" và khéo léo. Giờ đây tôi sẽ chia sẻ một chút về trải nghiệm đáng nhớ của tôi khi tôi làm việc "làm dâu trăm họ"...

Kỉ niệm đầu tiên và đáng nhớ của tôi đó là: vừa qua để hưởng ứng lễ kỉ niệm 40 năm thành trường, BCN kết hợp với BCH Công đoàn Khoa quyết định may đồng phục cho Khoa để chụp hình làm kỉ yếu. Nói đến việc may đồng phục Khoa, bản thân tôi rất thích và hào hứng. Nhưng tôi thầm nghĩ: để thuyết phục được mọi người đồng ý cùng may mới là điều quan trọng. Chúng tôi bắt đầu lên kế hoạch. Đầu tiên là việc viết email trưng cầu ý kiến và cho mọi người thời gian phản hồi. Phù, may quá kết quả phần đông đều ủng hộ. Tiếp theo chúng tôi trao đổi về việc chọn kiểu, làm sao để phù hợp với tất cả mẫu người từ gầy, mập, cao, thấp đều mặc được. Thật khó để đưa ra quyết định cho một kiểu duy nhất nên chúng tôi cho hai phương án lựa chọn. Ai thích mặc liền thì may liền còn ai thích may dời thì may, miễn là đẹp và phù hợp với vóc dáng của mình. Sau khâu chọn kiểu, chúng tôi qua khâu chọn màu sắc. Khâu này cũng phức tạp không kém. Chín người mười ý. Người thì "da sậm không hợp với màu này", người thì "màu này quê lắm không model, thịnh hành". Người thì "màu này thật rạng ngời mà quá chói lóa, phải chọn màu khác đi",..

Khoa tôi chỉ có 2 người đàn ông trong một tập thể toàn là nữ. Họ rất hiền, họ biết thân phận bị các cô, các chị em lấn át lựa chọn nên đành im lặng không dám lên tiếng và để toàn quyền cho phe nữ quyết định số phận màu áo của họ. Để kết thúc khâu chọn màu vải chúng tôi phải đưa ra quyết định chọn phương án "đa số thắng tiểu số". Công đoạn cuối cùng là chọn nhà may. Với giá cả phải chăng và chỉ có một người may duy nhất mà thời gian thực hiện

chỉ trong vòng một tháng. Thật phi thường khi hơn 20 con người với hơn 20 ý kiến, chúng tôi đã tìm được tiếng nói chung, đó là thành quả của bộ đồng phục Khoa rất trang nhã và lịch sự. Điều quan trọng là mỗi người trong tập thể của Khoa chúng tôi đã hy sinh một chút cái tôi của mình để cho việc may đồng phục Khoa thành công tốt đẹp.

Tiếp đến là kỉ niệm về chuyến đi du lịch Vũng Tàu nghỉ dưỡng tại khu resort Vietxopetro. Việc đầu tiên chúng tôi cũng viết thư ngỏ giới thiệu mục đích tổ chức chuyến đi kèm theo chương trình cụ thể và những hình ảnh đẹp lung linh của khu resort. Khi thấy số lượng người đăng kí tham gia không quá ít và cho rằng đủ để tổ chức chuyến đi, chúng tôi đã liên hệ dịch vụ đặt phòng qua chudu24.com. Việc tiếp theo chúng tôi lên web tìm các địa chỉ đặt ăn đáng tin cậy. Muốn chọn món ăn ngon, phù hợp với tất cả mọi người và quan trọng là phù hợp với số tiền của từng bữa, chúng tôi phải tính toán cân nhắc chi tiêu sao cho hợp lý vì ngoài ra chúng tôi còn phải trả thêm tiền thuê xe cho đoàn nữa…

Để chuẩn bị chu đáo cho chuyến đi, chúng tôi đã có một cuốn sổ nam tào ghi thật chi tiết ví dụ như: danh sách thành viên tham gia chuyến đi, có bao nhiêu phòng ở, cặp nào ở với nhau, thực đơn cho từng bữa: sáng, trưa, chiều, tối. Số tiền mỗi bữa là bao nhiêu? Và phải có một phong bì riêng để dành trả tiền xe cho nhà xe và tiền bồi dưỡng cho họ nữa,…

Những trải nghiệm của chuyến đi chơi rất vui, các thành viên Khoa chúng tôi cùng những người thân của họ đã có dịp gặp gỡ chia sẻ và trò chuyện cùng nhau. Họ được ăn ngon, nghỉ dưỡng và sử dụng những dịch vụ thoải mái. Tất cả đã mang đến cho họ cảm giác bình an và thư thái nhất sau khi tạm gác bỏ công việc, cuộc sống lo toan đời thường sang một bên...

Sau chuyến đi du lịch Vũng Tàu nghỉ dưỡng tại khu resort Vietxopetro, mọi người trong Khoa tôi quá hưng phấn đòi Công đoàn chúng tôi tổ chức thêm chuyến đi du lịch nước ngoài vào dịp hè nữa. Đây là bài toán khó cho chúng tôi vì lần đầu tiên Khoa tôi tổ chức đi nước ngoài. Vì vậy chúng tôi đã đưa ra con số khiêm tốn cho kế hoạch tổ chức, đó là nếu có tối thiểu 5 thành viên Khoa đăng kí tham gia chúng tôi sẽ tổ chức.

Việc chọn lựa điểm đến thăm quan, đơn vị tổ chức tour, ngày đi và giá tour cho phù hợp để viết thư ngỏ cho mọi người cũng làm chúng tôi phải cân nhắc thật kĩ. Có lẽ nhờ "uy tín" và kinh nghiệm của lần tổ chức trước nên chúng tôi đã được mọi người tiếp tục ủng hộ. Đoàn 18 người gồm các thành viên trong Khoa và người thân của họ đã có 4 ngày 3 đêm trải nghiệm thật khó quên trên đất nước xinh đẹp của xứ sở kim chi – Hàn Quốc.

Lần đầu tiên đến với Hàn Quốc, chúng tôi ai cũng háo hức rạo rực. Khi tận mắt chứng kiến từ con người đến cảnh vật, văn hóa và phong cách sống của người Hàn Quốc chúng tôi mới thấy hết cái văn minh và văn hóa của họ. Giao thông rất trật tự, đường phố xạch đẹp không một thấy một cọng rác. Trên đường người dân thoải mái cầm điện thoại trò chuyện, đeo giỏ xách, mang theo vật dụng quý giá trên tay mà không hề sợ tình trạng cướp giật như ở Việt Nam. Các dịch vụ rất tốt và tiện ích, các món ăn quá ngon và rất hấp dẫn. Mỗi khi đi mua sắm ở siêu thị và các trung tâm thương mại, mọi người nhìn thấy cái gì cũng muốn mua mang về Việt Nam nhưng tiếc là kinh phí có hạn. Thật ngưỡng mộ và khâm phục một đất nước đẹp tuyệt vời không chỉ trên phim ảnh mà còn đẹp cả ngoài đời thực.

Giờ đây đang sống và làm việc trong một tập thể với đa tính cách nhưng tôi luôn cảm thấy vui và thực sự bình an. Vì những đóng góp nho nhỏ thôi cho tập thể bằng cái tâm, sự nhiệt huyết và trách nhiệm của riêng mình… tất cả đều được tập thể đánh giá, ủng hộ và ghi nhận. Và còn bởi nơi đây tôi tìm thấy tình thương, sự vị tha và thông cảm giữa con người với con người.